

PATRIARHUL SIRIAC CATOLIC AL ANTIOHIEI VIZITEAZĂ PATRIARHIA IERUSALIMULUI

În dimineața zilei de luni, 22 iunie/5 iulie 2021, Preafericitul Patriarh al Antiohiei al Bisericii Siriaco-Catolice, Mar Ignatius Youssef III Younan și anturajul său au vizitat Patriarhia.

Această vizită a fost o continuare a vizitei sale în Israel din Liban pentru instalarea Eminenței Sale Mar Yacoub Ephraim Semaan în calitate de Reprezentant-Exarh al Bisericii Siriaco-Catolice la Ierusalim. În cadrul acestei ceremonii de întronizare, Patriarhia Ortodoxă Română din Ierusalim a fost reprezentată de Eminența Sa Mitropolitul Isihie al Kapitoliei.

În timp ce se afla în sala de recepție a Patriarhiei, Preafericitul Patriarh al Antiohiei al Bisericii Siriaco-Catolice Mar Ignatius Youssef III Younan a fost primit de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil și de Părinți Aghiotafiți. Preafericirea Sa s-a adresat vizitatorilor și s-a referit la cooperarea lor în cadrul Consiliului Bisericii din Orientul Mijlociu. Discursul Preafericirii Sale este redat mai jos:

“Preafericirea Voastră,

Excelența Voastră,

Înalt Preasfințile Voastre,

Preasfințiile Voastre,

Dragi Părinți,

Este o bucurie să vă urez bun venit, Preafericirea Voastră, în

Orașul Sfânt al Ierusalimului și, mai ales, cu ocazia binecuvântată a întronizării Excelenței Sale Episcopul Yacoub Ephraim Semaan ca Exarh al vostru la Ierusalim. Dorim să îi exprimăm felicitările noastre formale în momentul în care își asumă responsabilitățile și se alătură nouă, printre conducătorii Bisericilor și Comunităților creștine din Țara Sfântă.

Prin prezența Exarhului vostru la Ierusalim, Preafericirea Voastră, afirmați semnificația spirituală a Ierusalimului. Ierusalimul este atât capitala spirituală a creștinismului, cât și capitala spirituală a întregii lumi. Și este, prin urmare, casa spirituală a tuturor oamenilor de bunăvoință. Aici trăim o viață cu adevărat ecumenică. Pentru că locuim într-un peisaj multicultural, multietnic și multireligios care a îmbrățișat multe popoare timp de milenii. Este important ca Ierusalimul să fie gazda tuturor tradițiilor noastre creștine, ca parte a acestei diversități esențiale a experienței noastre în această regiune.

Preafericirea Voastră este binecunoscută pentru apărarea creștinilor din regiunea noastră și știți bine că misiunea noastră aici este una de pace, respect reciproc și coexistență și reconciliere. Suntem chemați la marturisirea iubirii lui Dumnezeu care se face cunoscută în Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

Ne rugăm să aveți o ședere plăcută printre noi cât timp vă aflați în Cetatea Sfântă și ne rugăm, de asemenea, pentru noul vostru Exarh. Fie ca lumina Sfântului Mormânt să-l lumineze în timp ce își conduce comunitatea pe calea Domnului nostru Iisus Hristos.

Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze toate popoarele din Liban, Siria și din iubita noastră Țară Sfântă.

Mulțumesc.”

În timpul acestei vizite, au fost menționate și probleme

legate de creștinii din Orientul Mijlociu.

Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil i-a oferit Preafericitului Patriarh al Bisericii Siriaco-Catolice din Antiohia un tablou de argint reprezentând Ierusalimul și o icoană a Maicii Domnului, în timp ce însoțitorilor săi le-a oferit binecuvântări de la Ierusalim. Eminența Sa, Părintele Ignatie, i-a oferit Preafericirii Sale o icoană a Maicii Domnului.

Din partea Secretariatului-General

PRAZNICUL PROOROCULUI ELISEI LA PATRIARHIE

Duminică, 14/27 iunie 2021, Patriarhia a prăznuit pomenirea Sfântului Prooroc Elisei în Ierihon, regiunea în care s-a desfășurat cea mai mare parte a vieții și a activității sale.

Cu ocazia acestui praznic, Biserica amintește faptul că Proorocul Elisei, fiul lui Safat din orașul Abel-Meul, pământul lui Manase, având meseria de agricultor, a fost chemat de Proorocul Ilie căruia i-a urmat. În cartea Regilor din Noul Testament, mai ales în cartea a patra, sunt pomenite multe minuni făcute de Dumnezeu prin el.

În Ierihon, a transformat, prin rugăciune, apele amare și vătămătoare în ape dulci și bune de băut. L-a văzut pe învățătorul lui, pe Proorocul Ilie, ridicându-se la cer în car de foc și a cerut harul lui îndoit. Ca dovadă a acestui dar, a primit de sus cojocul lui pe care a plutit pe apă traversând

Iordanul.

Spre pomenirea acestui Prooroc, care „alungă bolile și îi curăță pe leproși”, s-a săvârșit Sfânta Liturghie în Biserica lui din Ierihon, lângă sicomorul lui Zaheu, condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Capitoliadei, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi Aghiotafiți, între care Egumenul Mănăstirii Păstorilor din Bet Jalla, Arhimandritul Ignatie, Egumenul Mănăstirii din Muntele Carantaniei, Părintele Onufrie, Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, părintele Chiriac din Mănăstirea Sfântului Gherasim Iordanitul, preoți arabi, între care părintele Gavriil din Yafat Nasra, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat Arhimandritul Hrisostom în greacă în strana dreaptă și psalții comunității din Ierihon în strana stângă. Au participat monahi și credincioși din Ierihon și din alte orașe.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Cei dreپți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său asemenea unui scut îi va acoperi” (Înțelepciunea lui Solomon 5, 15-16).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți în acest loc biblic din străvechiul oraș Ierihon, astăzi, în Duminica de după Cincizecime, ca să îi prăznuim pe Sfinții din toată lumea și în special pe Sfântul Prooroc Elisei în Mănăstirea închinată lui.

„Cei drepți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei” (Înțelepciunea lui Solomon 5, 15). La întrebarea noastră: „Cine sunt acești drepți?”, răspunde Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: „Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri” (Matei 10, 32-33).

Cu alte cuvinte, pentru cel care îl mărturisește pe Dumnezeu în viața pământească, va mărturisi Hristos înaintea lui Dumnezeu Tatăl în viața veșnică, adică în Împărăția Lui cea cerească. Iar de cel care se leapădă de Iisus Hristos, Dumnezeu și Omul și Mântuitorul, înaintea oamenilor în lumea aceasta, Se va lepăda și Hristos înaintea oamenilor și a îngerilor în viața veșnică.

În esență, Dreptii sunt cei care L-au mărturisit pe Iisus Hristos Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit, Care a luat trup din curatele sângiuri ale Născătoarei de Dumnezeu, pururea Fecioara Maria, prin Duhul Sfânt. Potrivit dumnezeiescului Pavel, acești Drepti sunt cei care constituie „Biserica celor întâi-născuți care sunt scriși în ceruri” (Evrei 12, 23), adică cei care din veac au bineplăcut lui Dumnezeu Patriarhi, Prooroci, Apostoli, Mucenici, Pustnici, Ierarhi, Învățători, Cuvioși și cinstita ceată a Sfințelor Femei. De aceea, și iconograful spune: „Cei ce au pățimit chinuri în tot pământul și s-au mutat la ceruri, cei ce au urmat Patimile lui Hristos și au înlăturat patimile noastre, astăzi se adună aici, arătând Biserica celor întâi-născuți ca pe aceea ce are chipul celei de sus și strigă lui Hristos: Dumnezeul meu ești! Pentru Născătoarea de Dumnezeu păzește-mă, Mult-milostive!”

„Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare” (Înțelepciunea lui Solomon 5, 16). Aceasta înseamnă că Dumnezeu Tatăl, Care are grijă de cei Drepti, le va răsplăti în Împărăția Lui. În această Împărăție

a cerurilor toți Sfinții, adică Dreptii, vor fi încununați cu cunună plină de slavă.

În rândul tuturor Sfinților, adică al Dreptilor, se află și Sfinții Prooroci ai Legii mozaice, între care se distinge Proorocul Elisei cel cinstit astăzi. Fericitul Pavel invocă mulțimea fără număr a celor care au mărturisit pentru adevăr și îi pune înaintea ca pilde vii, vrednice de urmat de către Creștini: „De aceea, și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea cu ochii ațintiți asupra lui Iisus începătorul și plinitorul credinței” (Evrei 12, 1-2).

Sfântul Ioan Gură de Aur, tâlcuind cuvintele lui Pavel: „având împrejurul nostru atâta nor de mărturii” (Evrei 12, 1), menționează că Sfântul Apostol nu se referă doar la cei care au propovăduit adevărul în Noul Testament, ci și la cei din Vechiul Testament. „Nu vorbește doar de cei din Noul Testament, ci și de cei din cel Vechi, căci și aceștia au mărturisit despre slava lui Dumnezeu”.

Și care este slava lui Dumnezeu? Este taina dumnezeieștii descoperiri, adică a dumnezeieștii iconomii, care s-a arătat în umbră în Prooroci și în fapt în Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos. Spunem aceasta pentru că Hristos este plinirea Legii și a Proorocilor, după cum mărturisește Domnul Însuși: „Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau Proorocii. N-am venit să stric, ci să împlinesc” (Matei 5, 17).

Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește pomenirea Sfântului Prooroc Elisei pentru că el s-a arătat cunoscător al tainei celei mai presus de minte a lui Dumnezeu, a proorocit despre venirea Domnului nostru Iisus Hristos și multe minuni mari a făcut Dumnezeu prin mâinile lui. El a fost, de asemenea, ucenic al marelui Prooroc Ilie Tesviteanul.

Noi, iubiții mei frați, să ne rugăm Sfântului Prooroc Elisei și, împreună cu imnograful, să zicem: „Cu laude să cinstim, credincioșilor, pe ramurile cele înalte ale Proorocilor și pe luminătorii cei prea luminați ai lumii, pe Ilie și pe Elisei, și cu cântare să strigăm lui Hristos: Milostive Doamne, pentru rugăciunile Proorocilor Tăi [și cei prăznuiți împreună cu ei: Sfântul Părintele nostru Metodie Arhiepiscopul Constantinopolului, Sfântul Sfințit Mucenic Chiril Episcopul Gortinei din Creta, și pentru mijlocirea Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria] dă poporului Tău iertare de păcate și mare milă”. Amin.

La mulți ani, feriți de boala molipsitoare corona.

După Sfânta Liturghie, a urmat o mică tratație și masa oferită de Părintele Egumen Arhimandritul Filumen, care cu vrednicie se ocupă de Mănăstire, și de Arhimandritul Hrisostom. Acestora le-a mulțumit Preafericirea Sa pentru activitatea lor, ca Părinți Aghiotafiți, și apoi a vizitat Mănăstirea Izvorului Tămăduirii și noile clădiri ridicate de Arhimandritul Hrisostom.

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL SFÂNTULUI ONUFRIE LA PATRIARHIE

Vineri, 12/25 iunie 2021 Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul. Cu ocazia

acestui praznic, Biserica săvârșește pomenirea Sfântului Onufrie, originar din Egipt, care a ieșit din Mănăstirea de obște și a trăit în pustie, singur, șaizeci de ani, cu nevoință foarte aspră. El a fost făcut cunoscut părinților de către Sfântul Pafnutie care l-a aflat în pustie.

Biserica Ierusalimului a cinstit pomenirea acestui Cuvios Părinte în Mănăstirea sa, aflată de cealaltă parte a Scăldătorii Siloam, în regiunea Țarinii Olarului pe care au cumpărat-o Arhieriei iudeilor pentru îngroparea străinilor cu cei treizeci de arginți pe care i-a înapoiat Iuda, căindu-se (Cf. Matei 27, 1-10).

Printre mormintele săpate în stâncă, aflate în interiorul și în jurul Mănăstirii, se află și mormântul Sfântului Iuvenalie, Patriarhul Ierusalimului (451 d.Hr.).

În Biserica acestei Mănăstiri, pe jumătate săpată în stâncă, s-a săvârșit Sfânta Liturghie condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințiții Mitropoliți Chiriac al Nazaretului și Isihie al Capitoliadei și Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi Aghiotafiți, între care Părintele Dragoman Arhimandritul Matei și Arhimandritul Macarie, preoți arabi, între care părintele Yusef, părintele Ilie și părintele Simeon, precum și părintele Arhimandrit Isidor, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat d-ul Vasilios Goțopulos și părintele protopsalt Arhimandritul Evsevie și au participat monahi, monahii și credincioși, precum și Consulul General al Greciei la Ierusalim d-ul Evangelos Vliora.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este putere a lui Dumnezeu spre mântuire a tot celui care crede, iudeului întâi și elinului. Căci dreptatea lui Dumnezeu se

descoperă în ea din credință spre credință, precum este scris: Iar dreptul din credință va fi viu” (Romani 1, 16-17).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul atotputernic al Sfântului Duh, care a fost trimis în chip de limbi de foc peste Sfinții ucenici și Apostoli ai Domnului, ne-a adunat pe toți în acest loc al Țarinii Olarului care se numește și „Țarina Sângelui” (Cf. Matei 27, 7-8) că să prăznuim sfânta pomenire a Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul în Mănăstirea care îi poartă numele întemeiată aici de către cinstiții Părinți Aghiotafiți.

Cuviosul Părintele nostru Onufrie, râvnind viețuirii Sfântului Ioan Botezătorul și a Proorocului Ilie, precum și a Sfântului Antonie, cel de o patrie cu el, a ieșit în pustie unde „a locuit șaiszeci de ani, fără să vadă oameni deloc”, potrivit biografului lui.

Viața lui cu adevărat ascetică și îngerească l-a arătat vrednic de cununa dreptății pe care i-a pregătit-o Hristos, după cum spune imnograful lui: „Călătoria sihăstriei fără abatere o ai săvârșit și credința o ai păzit. Pentru aceasta ai primit și cununa dreptății pe care a gătit-o ție Hristos Cel Ce împarte darurile pentru nevoițe și dăruiește harurile și răsplătire pentru ostenele, pe Care și acum roagă-L să ne mântuim noi din primejdii”.

Care este cununa dreptății pe care a primit-o de la Domnul nostru Iisus Hristos Părintele nostru Onufrie?

Să-l ascultăm pe Sfântul Apostol Pavel care zice: „Când se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa dacă nu s-a luptat după legile jocului” (2 Timotei 2, 5). Și iar, referindu-se la sine însuși, Pavel spune: „Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El Dreptul

Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui” (2 Timotei 4, 7-8).

Tâlcuind aceste cuvinte ale lui Pavel, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Cel care iubește arătarea Lui, toate le va face astfel încât și mai înainte de a Doua Venire, să fie viața lui potrivit cu cele spuse de Evanghelistul Ioan: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și vom face lăcaș la el” (Ioan 14, 23).

Tâlcuind aceste cuvinte, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Cei care, prin toate virtuțile, își luminează mintea, devenind astfel apti a învăța tainele cele dumnezeiești și ascunse, vor primi făclia Duhului și vor vedea cu ochii minții pe Domnul Însuși sălășluit întru ei. Așadar cunoașterea Sfinților nu este comună tuturor, ci este aparte și foarte diferită de a celorlalți”.

Vedem deci că această cunună a dreptății pe care a primit-o Cuviosul Părintele nostru Onufrie este „cunoașterea aparte și foarte diferită de a celorlalți”. Această cunoaștere este luminarea minții prin puterea Duhului Sfânt. Sfântul Chiril spune că Hristos este cel Care ne ajută mai întâi prin orice cuvânt și în orice fel, El este Cel Care distinge exact cine Îl iubește și cine este vrednic a primi puterea darului, adică lucrarea luminătoare a Sfântului Duh, cine se poate lăuda că are o relație autentică cu Hristos prin păzirea poruncilor Lui.

Iată, deci, iubiții mei frați, de ce Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește pomenirea Sfinților și ne cheamă pe toți, prin gura corifeului Apostolilor, Petru: „După Sfântul Care v-a chemat pe voi, fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții. Că scris este: «Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt»”.

Dumnezeu Tatăl, Care ne-a chemat, fiind străin de orice întinăciune, este Sfânt, și nimeni nu poate să se apropie de

El, pentru că va fi mistuit, fiindcă „Dumnezeul nostru este foc mistuitor” (Evrei 12, 29), este „neispitit de rele” (Iacov 1, 13) și „locuiește într-o lumină neapropiată” (1 Timotei 6, 16).

Părintele nostru Onufrie a reușit, prin nevoia sa aspră din pustie, să curățească inima lui, potrivit poruncii Domnului: „Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5, 8) și să urce scara dreptății, adică a sfințeniei și a îndumnezeirii, devenind astfel „părtaș firii dumnezeiești” (2 Petru 1, 4).

Celui încununat de Domnul nostru Iisus Hristos cu cununa slavei și a dreptății, Cuviosului Părintelui nostru Onufrie să ne rugăm și împreună cu iconograful să zicem: „Mulțimile călugărilor, pe tine, îndreptătorule, te cinștim, Onufrie, că prin tine pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit ești, că lui Hristos ai slujit și a vrăjmașului ai biruit puterea, cel ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cuvioșii împreună locuitor, cu care [pentru mijlocirea Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria], roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre”. Amin.

După Apolisul Sfintei Liturghii s-a săvârșit Parastasul la mormântul ctitorilor și al Monahiei Serafima adormită cu ani în urmă. După aceasta, s-a citit rugăciunea de binecuvântare a roadelor, a smochinelor și a strugurilor.

Cuvioasa Monahie Paisia, vrednica restauratoare a Mănăstirii, a oferit o tratație Sinodiei Patriarhale.

Din partea Secretariatului General

LUNEA SFÂNTULUI DUH LA REPREZENTANȚA RUSĂ (MISSIA)

Luni, 8 / 21 iunie 2021, s-a prăznuit Lunea Sfântului Duh în Biserica Sfintei Treimi a Reprezentanței Ruse a Patriarhiei Moscovei, aflată în partea nouă a Ierusalimului, nu departe de Poarta Nouă, înspre nord-vest.

Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Mitropolit al Capitoliadei Isihie, Înaltpreasfințitul Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Teodosie al Sevastiei, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Madavei Aristovul, Ieromonahi Aghiotafiți, Superiorul Reprezentanței Ruse Arhimandritul Alexandru, alți preoți ai Reprezentanței Ruse și Arhidiaconul Marcu. Au cântat monahiile Reprezentanței și au luat parte numeroși credincioși ruși. Au fost prezenți Ambasadorul Rusiei în Israel și în Palestina și reprezentantul Patriarhiei latine și al Custodiei Țării Sfinte.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Sioane Sfinte, maica tuturor Bisericilor întru care în chip de foc Duhul Mângâietor S-a pogorât înfricoșător peste Apostoli, bucură-te acum și prăznuiește Cincizecimea cea de lume dorită cu adevărat, veselindu-te împreună cu noi”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Sfântului și de viață făcătorului Duh ne-a adunat pe toți în această Biserică a Sfintei Treimi pentru ca, prin doxologie și Euharistie, să slăvim Acest Duh de viață făcător și atotputernic, Unul din Treime, Dumnezeu de o cinste, de o

ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul.

Se bucură și se veselește maica tuturor Bisericilor, Sfântul Sion, pentru că în sfintele ei lăcașuri s-a pogorât în chip de foc Duhul Mângâietor peste Apostolii Domnului, după cum cântă imnograful: „Astăzi a venit lucrarea Preasfântului Tău Duh, Doamne, peste Apostolii Tăi; și, înțelepți arătându-i, prin cunoștința de Dumnezeu, i-a umplut de fericită învățătura Ta. Pentru aceasta, slăvim rânduiala Ta cea mântuitoare, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre”.

Lucrarea Sfântului Duh, care este comună celor trei Persoane ale Sfintei Treimi, nu este alta decât harul pe care l-au primit Apostolii din plinătatea lui Dumnezeu Cuvântul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan: „Și din plinătatea Lui noi toți am luat și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos” (Ioan 1, 16).

Pe Apostoli i-a pus Hristos mai întâi în Biserică Sa (Cf. 1 Corinteni 12, 28), iar Apostolii, devenind vase ale revărsării darurilor Sfântului Duh, s-au arătat temelie a Bisericii, Hristos fiind piatra din capul unghiului. Biserică este sălașul lui Dumnezeu în Duhul Sfânt, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos. Întru El orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfânt în Domnul, în Care voi împreună sunteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh” (Efeseni 2, 20-22).

Trebuie menționat că Domnul le-a făgăduit Apostolilor trimiterea Duhului Sfânt atât înainte de Răstignire, cât și după Învierea Lui. Potrivit Evanghelistului Ioan, Iisus a spus ucenicilor Lui imediat după Cina cea de Taină: „Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac” (Ioan 14, 16). După Învierea Sa, Domnul a spus iar Apostolilor: „Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui

Meu. Voi însă şedeţi în cetate, până ce vă veţi îmbrăca cu putere de sus" (Luca 24, 49).

Făgăduinţa lui Dumnezeu Tatăl nu este alta decât Mângâietorul, adică Duhul Sfânt cu a Căruia dumnezeiască putere aveau să se îmbrace Apostolii, ca şi cu o platoşă.

Această putere dumnezeiască de sus, adică lucrarea Duhului Mângâietor, este cea care „toată rânduiala Bisericii o primeşte”, după cum spune şi imnograful: „Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăşte proorocii, sfinţeşte pe preoţi, pe cei necărturari i-a învăţat înţelepciune, pe pescari teologi i-a arătat, toată rânduiala Bisericii o primeşte. Cel Ce eşti de o fiinţă şi de un scaun cu Tatăl şi cu Fiul, Mângâietorule, slavă Ție!”.

Potrivit Sfântului Ioan Damaschin, Duhul Sfânt îi face „pe fiii Bisericii cu chip de lumină”. Şi aceasta pentru că, după cum spune Sfântul Grigorie Teologul, „luminarea este strălucire a sufletelor... împărtăşire de lumină, risipire a întunericului”. „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii” (Ioan 8, 12), spune Domnul.

Biserica, fiind trupul lui Hristos (Cf. Coloseni 1, 24), deţine lumina vieţii, iar mădularele ei sunt chemate de către dumnezeiescul Pavel să umble ca fii ai luminii (Cf. Efeseni 5, 8). Şi aceasta pentru că mădularele Bisericii, adică ale trupului lui Hristos, sunt, potrivit Apostolului Petru, „seminţie aleasă, preoţie împărătească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiţi în lume bunătăţile Celui Ce v- a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată” (1 Petru 2, 9).

Această lumină minunată este Harul Duhului Mântuitorului nostru Hristos care a fost vestit prin Prooroci şi a strălucit în Apostoli. „Domnul este Duh şi unde este Duhul Domnului acolo este libertate” (2 Corinteni 3, 17), vesteşte Sfântul

Pavel. Această libertate, „pe care o avem în Hristos Iisus” (Galateni 2, 4) este conștiința Bisericii.

Această conștiință este puterea Sfântului Duh care menține și face trainică unitatea Bisericii noastre cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, adică a Bisericilor Ortodoxe surori cele de un cuget și de o credință.

Această mărturie a unității o vestim și noi împreună cu Bisericile Ortodoxe surori prin această dumnezeiască Liturghie săvârșită în această însemnată zi a venirii Sfântului Duh în foișorul din Ierusalim, și rostim îndemnul dumnezeiescului Pavel:

„De aceea vă îndemn ca, (..) cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă-răbdare, să vă îngăduiți unii pe alții în iubire, să vă siliți să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii” (Efeseni 4, 2-3).

Potrivit imnografului, Duhul Sfânt „aduce liniște în inimi”. De aceea, împreună cu David, cântăm: „Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine” (Psalmul 50, 13), rugămu-Te, Doamne Iubitorule de oameni.

Și, împreună cu imnograful, să zicem: „Odinioară limbile au fost amestecate, pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite, pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuiți, pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea, spre mântuirea sufletelor noastre”.

Prin venirea Duhului Sfânt, pentru mijlocirea preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

La mulți ani!

După Sfânta Liturghie a urmat o mică tratație în biroul Reprezentanței.

În continuare, a avut loc masa, în prezența Ambasadorului Rusiei în Ramalla și a altor oficialități. În timpul acestei mese, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare în limba engleză:

Your Eminences,

Dragă Părinte Alexandru,

Stimați membri ai Serviciului Diplomatic Rus,

Înalt Preasfințiile Voastre,

Preasfințiile Voastre,

Cucernici părinți,

Iubiți monahi,

Surori și frați,

Alăturându-ne vouă astăzi pentru această sărbătoare binecuvântată, ne amintim cuvintele pe care le cântăm în acest moment :

Când Cel Preaînalt, coborându-se,

a amestecat limbile,

atunci a despărțit neamurile;

iar când a împărțit limbile cele de foc,

atunci a chemat pe toți la o unire;

și cu toți, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

(Condac la Praznicul Cincizecimii)

Tocmai am demonstrat într-un mod tangibil unitatea Bisericii

noastre ortodoxe în numele Domnului nostru Iisus Hristos prin celebrarea Sfintei Liturghii. Această unitate care își găsește expresia în împărtășirea Potirului comun este darul Duhului Sfânt, care este Mângâietorul și care guvernează întreaga viață a Bisericii. În acest fel, trăim în zilele noastre aceeași unitate neîntreruptă care a fost dăruită Bisericii la Cincizecime.

Observăm în lumea noastră fenomenul de globalizare economică, tehnologică și antreprenorială. Atât de multe activități de care depinde viața noastră sunt exercitate la nivel internațional. Dar noi, creștinii, nu putem uita că trăim propria noastră viață universală. Și noi ocupăm oikumene-ul. Suntem cu adevărat globali. Acest lucru se datorează faptului că Biserica trăiește viața Duhului Sfânt, iar această viață este darul universal pentru omenire. Este disponibilă pentru toți, deschisă pentru toți, un dar gratuit pentru toți.

Știm acest lucru pentru că, în calitate de creștini, în general, și de ortodocși, în special, avem o misiune față de întreaga lume – o misiune globală, dacă vreți – de a fi martiriul viu al adevărului lui Dumnezeu și al luminii Duhului Sfânt pe care le-am primit de la Apostoli. Acest adevăr este izvorul vieții veșnice și al mântuirii pentru întreaga omenire, iar acest adevăr este de o importanță supremă pentru toate popoarele.

De aceea, unitatea noastră – darul Duhului Sfânt de la Rusalii – este crucială, deoarece unitatea noastră este în sine atât un rod, cât și o mărturie a adevărului lui Dumnezeu. În toate lucrurile, trebuie să ne străduim să ne depășim slăbiciunile și ispitele omenești care ne amenință unitatea și să permitem Duhului Sfânt să ne lumineze mințile și să locuiască în inimile noastre. Înainte de a putea arăta acest lucru altcuiva, trebuie să trăim acest lucru în viața Bisericii și suntem chemați să facem tot ce ne stă în putință pentru a depăși orice anomalii ale vieții Bisericii pe care slăbiciunea și păcătoșenia noastră umană le pot provoca atât de ușor.

Este de datoria noastră a tuturor, a credincioșilor ortodocși, precum și a conducătorilor Bisericii noastre ortodoxe, să ne punem sub ascultarea unității Duhului Sfânt. Într-o lume care este sfâșiată de diviziunile umane, de frică, de prejudecăți și de egoism, Biserica trebuie să trăiască o viață diferită dacă vrem să ne putem îndeplini misiunea.

Acest lucru este important atât pentru Bisericele din țările tradițional ortodoxe, cât și pentru Bisericele ortodoxe din societățile multiculturale, multireligioase și multietnice. Cu toții avem responsabilitatea unică și provocatoare de a călca cu fidelitate pe urmele Apostolilor prin adevărul viu care ne-a fost dat de Dumnezeu și care se exprimă în propria noastră unitate. Fie ca Dumnezeu să continue să ne dăruiască harul Său pentru ca noi să fim credincioși acestei vocații, astfel încât să depunem toate eforturile pentru a menține unitatea Duhului în legătura păcii (Ef. 4:3).

Folosim această ocazie pentru a-i ura Excelenței Sale Vladimir Putin, Președintele Federației Ruse, sănătate, fericire și putere în conducerea sa. Recunoaștem cu profundă gratitudine angajamentul său față de susținerea prezenței creștine în Țara Sfântă.

De asemenea, dorim să ne exprimăm dragostea frățască întru Hristos pentru fratele nostru, Sanctitatea Sa Patriarhul Kyrill al Moscovei și al întregii Rusii, și îi dorim mulți ani în slujirea sa patriarhală. Țara Rusiei și popoarele sale au avut o relație lungă și strânsă cu Țara Sfântă timp de secole și prețuim legătura de unitate de care ne bucurăm.

Mulțumesc."

.....

Lunea Sfântului Duh s-a prăznuit și în Biserica Sfintei Treimi din Tuba, în nordul Samariei. Sfânta Liturghie a fost condusă

de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Gherasei Teofan și au participat numeroși credincioși.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA ÎNĂLȚĂRII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Joi, 28 mai/10 iunie 2021, Patriarhia a prăznuit Înălțarea Domnului.

La această sărbătoare, Biserica, în semn de mulțumire și bucurie amestecată cu tristețe, pomenește faptul că Domnul nostru Iisus Hristos S-a înălțat la ceruri, la patruzeci de zile după Învierea Sa și după multe arătări ucenicilor Săi. S-a înălțat la ceruri într-o slavă și a șezut de-a dreapta Tatălui, îndumnezeind trupul omenesc pe care și l-a asumat și urmează să vină din nou, pentru a-i judeca pe cei vii și pe cei morți.

Biserica Ierusalimului a prăznuit sărbătoarea chiar la locul Înălțării, pe Muntele Măslinilor, cu Vecernia Mare, miercuri după-amiază, care a fost condusă de ÎPS Arhiepiscop Aristovul al Madabei, împreună-slujitori fiind ieromonahi și diaconi aghiotafiți și preoți de limbă arabă. La slujbă au participat credincioși din Ierusalim. Răspunsurile la strană au fost date de domnul Vasilios Gotsopoulos și de elevii Școlii Patriarhale, în dreapta, și de corul Catedralei Sfântul Iacob, sub conducerea domnului Rimon Kamar, în stânga.

Vecernia a fost urmată de o procesiune până la Mănăstirea Mica

Galilee, unde Preafericirea Sa aştepta pentru a da binecuvântarea Sa, conform obiceiului.

În dimineaţa zilei de sărbătoare, Jertfa fără de sânge a fost săvârşită în acelaşi loc, de către Preasfinţitul Arhiepiscop Aristovul al Madabei, împreună-slujitori fiind Arhimandriţii aghiotafiţi Kallist, Dionisie şi Ştefan, preoţi vorbitori de limba arabă, şi Ierodiaconii Evloghie şi Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de corurile care au cântat şi la Vecernie, iar la slujbă au participat Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, şi mulţi creştini credincioşi.

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericitul Părinte şi Patriarh al Ierusalimului şi Părinţii-membri ai Sfântului Sinod au venit pentru închinare şi apoi au vizitat Imamul adiacent Moscheii, din motive de bunăvoinţă. Apoi, soborul patriarhal l-a vizitat pe monahul Ahilie la Sfânta Biserică a Înălţării, situată vizavi de Altar, Mănăstirea Rusă a Înălţării, unde Preafericirea Sa s-a adresat conducătorului mănăstirii, arhimandritul Romanos, după cum urmează:

„Înalt Preasfinţiile Voastre,

Preasfinţiile Voastre,

Dragă Părinte Romanos,

Cuvioşi părinţi,

Iubiţi Monahi,

Surori şi fraţi,

La această slăvită sărbătoare a Înălţării, care este pecetea Învierii, ne alăturăm cuvintelor imnului străvechi:

Plinind rânduiala cea pentru noi şi pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cereşti,

Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru,

de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine:

„Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”

Aici înțelegem semnificația profundă a Înălțării, și anume că deși Domnul nostru Iisus Hristos a plecat la Tatăl pentru a ne pregăti un loc, chiar și așa, noi suntem încă în legătură intimă cu El. Așa cum spune atât de clar imnul, suntem nedepărtați.

Această relație de nezdruccinat cu Domnul nostru Iisus Hristos, care își găsește cea mai înaltă expresie în această viață în slujirea Sfintei Liturghii, este garanția îndumnezeirii noastre finale. Acesta este scopul fiecărui creștin, iar acest obiectiv al unirii depline cu Dumnezeu trebuie să fie centrul zilnic al vieții noastre spirituale. Iar această asigurare este, de asemenea, tăria și mângâierea noastră în momentele de suferință și dificultate.

Anul trecut, la această sărbătoare, nu am putut fi alături de voi. Dar în acest an bucuria noastră este deplină prin posibilitatea de a fi în acest loc sfânt în această zi. Și astfel ni se reamintește cu putere că Locurile Sfinte, pe care Pronia Dumnezeiască le-a pus sub tutela și protecția Patriarhiei Ierusalimului, nu sunt doar curiozități arheologice; dimpotrivă, sunt martori vii ai istoriei noastre sfinte și sunt locuri de rugăciune, de cult și, mai ales, locuri în care se slujește Dumnezeiasca Euharistie.

În această acțiune a Sfintei Liturghii, Biserica Mamă a Ierusalimului îi adună pe toți credincioșii ortodocși în îmbrățișarea adevăratului spirit ecumenic ortodox. Suntem bucuroși să îi avem astăzi alături de noi pe reprezentanții Bisericilor naționale ortodoxe, pentru a putea arăta lumii credința și mărturia noastră ortodoxă unită. Acesta este un puternic semn vizibil al unității noastre, care este un dar

prețios ce trebuie cultivat și susținut de către toți.

Și totuși, mai departe, avem responsabilitatea de a ne asigura că Locurile Sfinte sunt deschise tuturor oamenilor de bunăvoință, fără deosebire, căci adevăratul spirit ecumenic ortodox îi primește pe toți, pentru ca toți să cunoască înflorirea duhovnicească a acestor locuri care sunt semne ale întâlnirii divino-umane. În acest fel, Patriarhia garantează caracterul creștin al Ierusalimului și al Țării Sfinte.

Ne bucurăm, așadar, la această mare sărbătoare și ne rugăm ca Domnul nostru Iisus Cel răstignit, înviat și înălțat să ne lumineze inimile și să ne întărească în misiunea noastră. Amin.”

Preafericirea Sa i-a oferit Arhimandritului Romanos o icoană-pictură a Ierusalimului și a primit în schimb o icoană a Maicii Domnului.

Vizitele patriarhale s-au încheiat la Mănăstirea Mica Galilee, unde Părintele Stareț, Arhimandritul Antim, a oferit micul dejun, cu lapte și ouă.

Din partea Secretariatului-General

**DISCURSUL PREAFERICITULUI
PATRIARH TEOFIL AL III-LEA LA**

SĂRBĂTOAREA ÎNĂLȚĂRII DE PE MUNTELE MĂSLINILOR LA MĂNĂSTIREA ELEON

„Dragă Părinte Romanos,

Cuvioși părinți,

Iubiți Monahi,

Surori și frați,

La această slăvită sărbătoare a Înălțării, care este pecetea Învierii, ne alăturăm cuvintelor imnului străvechi:

Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești,

Te-ai înălțat într-o slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru,

de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine:

„Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”

Aici înțelegem semnificația profundă a Înălțării, și anume că deși Domnul nostru Iisus Hristos a plecat la Tatăl pentru a ne pregăti un loc, chiar și așa, noi suntem încă în legătură intimă cu El. Așa cum spune atât de clar imnul, suntem nedepărtați.

Această relație de nezdruccinat cu Domnul nostru Iisus Hristos, care își găsește cea mai înaltă expresie în această viață în slujirea Sfintei Liturghii, este garanția îndumnezeirii noastre finale. Acesta este scopul fiecărui creștin, iar acest obiectiv al unirii depline cu Dumnezeu trebuie să fie centrul zilnic al vieții noastre spirituale. Iar această asigurare este, de asemenea, tăria și mângâierea

noastră în momentele de suferință și dificultate.

Anul trecut, la această sărbătoare, nu am putut fi alături de voi. Dar în acest an bucuria noastră este deplină prin posibilitatea de a fi în acest loc sfânt în această zi. Și astfel ni se reamintește cu putere că Locurile Sfinte, pe care Pronia Dumnezeiască le-a pus sub tutela și protecția Patriarhiei Ierusalimului, nu sunt doar curiozități arheologice; dimpotrivă, sunt martori vii ai istoriei noastre sfinte și sunt locuri de rugăciune, de cult și, mai ales, locuri în care se slujește Dumnezeiasca Euharistie.

În această acțiune a Sfintei Liturghii, Biserica Mamă a Ierusalimului îi adună pe toți credincioșii ortodocși în îmbrățișarea adevăratului spirit ecumenic ortodox. Suntem bucuroși să îi avem astăzi alături de noi pe reprezentanții Bisericilor naționale ortodoxe, pentru a putea arăta lumii credința și mărturia noastră ortodoxă unită. Acesta este un puternic semn vizibil al unității noastre, care este un dar prețios ce trebuie cultivat și susținut de către toți.

Și totuși, mai departe, avem responsabilitatea de a ne asigura că Locurile Sfinte sunt deschise tuturor oamenilor de bunăvoință, fără deosebire, căci adevăratul spirit ecumenic ortodox îi primește pe toți, pentru ca toți să cunoască înflorirea duhovnicească a acestor locuri care sunt semne ale întâlnirii divino-umane. În acest fel, Patriarhia garantează caracterul creștin al Ierusalimului și al Țării Sfinte.

Ne bucurăm, aşadar, la această mare sărbătoare și ne rugăm ca Domnul nostru Iisus Cel răstignit, înviat și înălțat să ne lumineze inimile și să ne întărească în misiunea noastră.

Amin.”

PREAFERICITUL PATRIARH TEOFIL AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE ÎN TUR'AN DIN GALILEEA

Duminică, pe 24 mai /6 iunie 2021, Duminica orbului, potrivit Pentecostarului, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică a Sfântului Mare Mucenic și Purtător de Biruință Gheorghe, în comunitatea greco-ortodoxă de limbă arabă din Tur'an, un orașel de lângă Cana, care aparține de Mitropolia Nazaretului.

Comunitatea greco-ortodoxă are aproximativ 400 de membri și este îndrumată de preotul paroh Spiridon.

Preafericirea Sa a fost primit cu căldură de cercetași, preoți și membrii parohiei.

Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Kyriakos al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Arhimandriții Partenie, Ilarion și Artemie, Preotul paroh Spiridon și alți preoți vorbitori de limbă arabă și rusă, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la strană au fost date de corul parohiei, la slujbă participând și oamenii din această comunitate.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a rostit următoarea predică:

„Ieșind Iisus din templu, a aflat un om orb din naștere; și, făcându-I-se milă, a pus tină pe ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam! Și, spălându-se a văzut, dând slavă lui Dumnezeu. Iar cei de aproape ai lui ziceau

către el: Cine ți-a deschis ochii, pe care nimeni din cei ce văd n-au putut să-i vindece? Iar el a strigat, zicând: Un om care se cheamă Iisus, Acela mi-a zis: Spală-te în Siloam, și am văzut. Acesta este cu adevărat Mesia Hristos despre Care a grăit Moise în Lege: Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre”.

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul atotputernic al Mântuitorului nostru Iisus Hristos ne-a adunat astăzi în frumosul nostru oraș Tur'an din Galileea, ca să prăznuim împreună minunea cu orbul din naștere săvârșită de către Domnul nostru Iisus Hristos, Cel Care a luminat lumea.

„Iisus a răspuns: Nici el nu a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui Care M-a trimis pe Mine; că vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tină ochii orbului. Și i-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește «trimis»). Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând” (Ioan 9, 3-7).

Tâlcuind aceste cuvinte ale Evangheliei, Sfântul Chiril al Alexandriei subliniază acestea: În primul rând, Hristos este lumină, dar lumină înțelegătoare. „Cel Unul Născut este lumină înțelegătoare care știe și poate să lumineze nu numai cele din lumea aceasta, dar și întreaga zidire mai presus de lume care este necuprinsă”.

În al doilea rând, de bună voie l-a vindecat pe orb care, după ce a fost vindecat, nu l-a cunoscut pe Hristos. „Fără a fi rugat, fără să-i ceară cineva, din a Sa voie, din propriul imbold, a hotărât să-l vindece pe acest om”.

În al treilea rând, Hristos a arătat că El este cel Care ne-a

făcut pe noi oameni la început din pământ (Cf. Facerea 2, 7). „Nimic întâmplător nu face Mântuitorul, căci, ungându-l pe orb cu tină și dăruindu-i ceea ce lipsea, ca un cusur al firii ochiului, a arătat astfel că El este Cel Care ne-a făcut pe noi la început, Făcătorul și Ziditorul a toate”.

Trebuie menționat faptul că, în porunca lui Iisus: „Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește «trimis»)” (Ioan 9, 7), Sfântul Chiril distinge un înțeles tainic, după cum spune: „Considerăm că cel trimis nu este altul decât Dumnezeu cel Unul Născut, Care a fost trimis de Tatăl și ne-a cercetat de sus ca să nimicească păcatul și înșelăciunea diavolului. Cunoscând că El Însuși Se află nevăzut în apa sfintei cristelnițe, noi ne spălăm cu credință, nu pentru a îndepărta murdăria trupului, după cum este scris (Cf. 1 Petru 3, 21), ci pentru a spăla întinarea și necurăția ochilor minții și, curați fiind, să vedem limpede frumusețea dumnezeiască. Astfel, credem că Trupul lui Hristos este dătător de viață, pentru că este biserică și loc de sălășluire a lui Dumnezeu Cuvântul cel viu și deține toată puterea Lui. Spunem de asemenea că este și pricina luminării pentru că acesta este trupul luminii celei după fire și după adevăr”.

Cu alte cuvinte, lipsa ochilor orbului, prin atingerea mâinilor lui Iisus, a arătat limpede că Hristos este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Om desăvârșit și Dumnezeu desăvârșit. A arătat de asemenea că nu numai prin dumnezeiasca putere a cuvântului Lui, ci și prin dumnezeiasca lucrare a trupului și a mâinilor Lui învie morți, precum fiul văduvei din Nain (Cf. Luca 7, 13-14) și dă ochi orbilor, precum acesta despre care vorbim.

Iar celor care „își întorc auzul de la adevăr” (2 Timotei 4,4), adică cei care nu cred și neagă minunile pe care le face Iisus înaintea lor, spune: „Chiar dacă nu credeți în Mine, credeți în aceste lucrări, ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl” (Ioan 10, 38).

Hristos, iubiții mei frați, este viu, prezent și lucrător în Biserică și prin Biserică și mai ales în Taina Sfintei Euharistii. Hristos, după cum am mai spus, este doctorul, tămăduitorul și luminătorul sufletelor și trupurilor noastre. Aceasta o mărturisește și Evanghelistul Luca, zicând: „Iisus a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea” (Luca 7, 21). Această putere a dat-o ucenicilor și Apostolilor Lui, după cum mărturisește Evanghelistul Matei: „Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință” (Matei 10, 1).

Cu alte cuvinte, Una Sfântă Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos este trupul Lui teandric și scăldătoarea duhovnicească Siloam, după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „După cum Hristos este piatră duhovnicească, așa este și Siloam (care se tâlcuiește «trimis») duhovnicesc”.

Această putere dumnezeiască, mai presus de minte și om, a scăldătorii Siloam, adică a Bisericii lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, suntem chemați să o cerem cu credință, dragoste și smerenie. Și, împreună cu innograful, să zicem: „Soare nematerial al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care celui din naștere lipsit de lumină i-ai luminat atât ochii trupești cât și cei sufletești, cu preacurată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei, ca să strigăm Ție cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție”.

Sfânta Liturghie a fost urmată de agapă și masa de prânz în timpul căreia Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Mare este Domnul nostru peste toți dumnezeii. Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer și pe pământ ” (Psalmul 134, 5-6).

Stimate domnule Președinte al Epitropiei Bisericești,

Cinstiți membri ai Epitropiei Bisericești,

Iubiți frați în Hristos,

Faptul că ne aflăm împreună în a șasea Duminică după Paști are o însemnătate deosebită. Și aceasta pentru că, prin milostivirea negrăită a Dumnezeuului nostru cel în Treime, au fost înlăturate restricțiile impuse datorită pandemiei covid 19.

Firește noi, ca entitate bisericească și liturgică – mă refer la Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului – nu am încetat nici un moment slujirea noastră cea în Hristos, atât cea liturgică cât și cea pastorală. Depărtarea fizică dintre noi a acoperit-o mereu legătura mentală și duhovnicească.

Biserica lui Hristos, care este Trupul lui Hristos, nu poate fi înțeleasă fără membrii ei.

„Precum trupul unul este și are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, multe fiind, sunt un trup, așa și Hristos. Pentru că într-un Duh ne-am botezat noi toți, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat” (1 Corinteni 12, 12-13), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Biserica lui Hristos, precum am spus în predica noastră, este, potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, scaldătoarea duhovnicească și Hristos este Siloam, adică trimisul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Cuvântul Lui.

Aceasta înseamnă că înăuntrul Bisericii Îl vedem pe Domnul nostru Iisus Hristos ca pe doctorul nostru trupesc și duhovnicesc. Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, Biserica lui Hristos și refugiul nostru sigur, este chivotul mântuirii și scaldătoarea renașterii noastre în Duhul Sfânt. Aceste cuvinte nu sunt imprecise, ci reale. Aceste cuvinte devin inteligibile atunci când credința în Hristos cel răstignit și înviat rămâne statornică și sporește. Hristos este lumina lumii și mai ales

Hristos a înviat! La mulți ani!"

**PRAZNICUL SFINȚILOR
CONSTANTIN ȘI ELENA LA
PATRIARHIE**

Această sărbătoare a fost prăznuită ca sărbătoare a Tronului Patriarhiei, deoarece Constantin cel Mare și mama sa, Sfânta Elena, au ctitorit Sfintele Altare, Înfricoșătoarea Golgota, Preasfântul Mormânt și au stabilit Frăția Aghiotafită ca gardian al acestora.

Această sărbătoare a fost prăznuită la Biserica Patriarhală și Monahală a Sfinților Constantin și Elena, în inima Frăției Aghiotafite, cu Vecernia de miercuri după-amiază, la care a

participat IPS Părinte al nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil. Slujba a fost săvârșită de preoții slujitori ai Bisericii și de alți părinți aghiotafiți, cu participarea arhiepiscopilor, ieromonahilor și călugărilor din Frăție. Răspunsurile la strană au fost date de conducătorul corului bizantin al Bisericii, Arhimandritul Evsevie, și de Ierodiaconul Simeon. După Vecernie, Preafericirea Sa și Părinții au primit tradiționala colivă și pâine uscată în afara Epitropikonului.

În ziua praznicului, Utrenia și Sfânta Liturghie au fost oficiate de Preafericirea Sa, avându-i drept împreună-slujitori pe ieromonahii aghiotafiți, după Tipicul Frăției. La Liturghie au participat credincioși creștini din Ierusalim și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa și ceilalți Părinți îmbrăcați în veșminte liturgice au urcat în Sala de Recepție, urmați de cei prezenți.

Pe drumul spre Sală, maica Serafima, care se ocupă de Brutărie, a împărțit obișnuitele pâinici tuturor.

În sala de recepție a Patriarhiei, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Rănit fiind pe Cruce, Făcătorul soarelui și al făpturii, pe tine ca pe o stea luminoasă din cer prin stele te-a tras, căruia întâi și stăpânia împăratească ți-a dat. Pentru aceasta pe tine te laudăm, Constantine împărate prea credinciosule, împreună cu Elena maica ta cea de Dumnezeu înțeleptită”.

Excelența voastră Domnule Consul General al Greciei Evangelos Vliora,

Cinstiți Părinți și Frați,

Credincioși Creștini,

Sfânta Biserică a lui Hristos se bucură astăzi tainic la cinstita pomenire a Sfinților slăviților de Dumnezeu încununaților mari Împărați Constantin și Elena cei întocmai cu Apostolii care au făcut să înceteze idolatria și au aflat Sfânta Cruce prin care s-a descoperit dreptatea dumnezeiască și adevărul cel în Hristos.

De aceea am venit în această Biserică închinată lor unde am săvârșit dumnezeiasca Liturghie patriarhală însoțiți de Părinții și Frații Aghiotafiți, cinstind astfel sfânta lor pomenire.

Lucrarea plăcută lui Dumnezeu și evlavia Marelui Constantin le evidențiază istoricul bisericesc Eusebiu din Cezareea: „Constantin este singurul împărat al romanilor care l-a cinstit cu nespusă evlavie pe Dumnezeu, Împăratul a toate, și singurul care a propovăduit tuturor cuvântul lui Hristos; singurul care poate spune că a slăvit ca nimeni altul de-a lungul secolelor Biserica Lui, singurul care a desființat rătăcirea politeismului și ne-a eliberat de idolatria de orice fel și, mai ales, este singurul care, pentru toate acestea, s-a învrednicit și în această viață și după moarte de cele pe care nimeni nu le poate descrie, nici dintre greci, nici dintre barbari nici chiar dintre romanii de mare vază, ca unul care este pomenit ca nimeni altul în toate veacurile”.

Cu adevărat, Marele Constantin, în chip deosebit a slăvit Biserica lui Hristos în general și Biserica Ierusalimului în special. Putem spune că prezența până astăzi a Creștinilor în Țara Sfântă și în regiunea mai largă a Orientului Mijlociu se datorează Marelui Constantin și Maicii sale, Sfânta Elena, care au scos la iveală Sfintele Locuri și au ridicat biserici mărețe, precum Biserica Învierii peste Sfântul Mormânt și Biserica Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos din Betleem.

Datorită marelui Constantin, Creștinii au constituit neamul bine-credincios, împărătesc al elenilor Ortodocși și au sporit măreția spirituală inegalabilă a elenismului, după cum spune

părintele Gheorghe Metallinos: „Marele Constantin este cel care din „roman”, devine primul „romeos” care duce „poporul care poartă numele lui Hristos” la sobornicitatea și universalitatea eleno-ortodoxă”. Potrivit părintelui Gheorghe Florovsky, Marele Constantin a contribuit substanțial la integrarea elenismului în tradiția Creștină Ortodoxă.

Iar noi, iubiții mei frați, recunoscători fiind pentru darurile dumnezeiești ale Părintelui Luminilor, dar și pentru marile binefaceri ale Sfinților Constantin și Elena cei întocmai cu Apostolii, împreună cu imnograful să zicem: *„Bucură-te, Constantine preaînțelepte, izvorule al Ortodoxiei, care adăpi totdeauna cu apele dulci toată partea cea de sub soare; bucură-te, rădăcină din care a odrăslit rodul care hrănește Biserica lui Hristos. Bucură-te, lauda marginilor, preamărite, acela ce ești mai întâi între împărații creștinești; bucură-te, bucuria credincioșilor”*.

Hristos a înviat! La mulți ani!

La amiază avut loc masa mănăstirească.

Din partea Secretariatului General

PRĂZNUIREA SAMARINENCEI

DUMINICII

Duminică, pe 17/30 mai 2021, Patriarhia a sărbătorit Duminica Samarinencei la altarul Fântânii lui Iacob din Nablus, Samaria.

La această sărbătoare, întreaga Biserică și în special Biserica Ierusalimului pomeneste întâlnirea și convorbirea femeii samaritene din orașul Sihar cu Domnul nostru Iisus Hristos, la fântâna lui Iacov, când Domnul i-a descoperit felul în care trăia și i-a spus că El este Mesia, Hristosul. De asemenea, i-a spus că „Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr”, nici pe Muntele Gerizim, nici la Ierusalim (Ioan 4, 5-42).

Spre pomenirea acestui eveniment evanghelic răscumpărător, Sfânta Liturghie a fost slujită în magnifica biserică construită deasupra fântânii de către Părintele Stareț, Arhimandritul Iustin. Biserica este închinată femeii samaritene care a crezut în Domnul și a suferit moarte de mucenic pentru El și membrii familiei sale, surorile Sfintele Anatoli, Foto, Fotida, Paraskevi Kyriaki și cei doi fii ai ei, Sfinții Fotinos și Iosis.

Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Timotei al Bostrei, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, ieromonahi aghiotafiți și preoți și diaconi vorbitori de limbă arabă, răspunsurile la strană fiind date de doctorul Yacubi și de alți cântăreți bizantini, din parohiile învecinate. La slujbă au participat numeroși credincioși locali și pelerini din Israel, precum și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Când Domnul a venit la fântână, Samarineanca a rugat pe Cel milostiv: Dă-mi apa credinței și voi primi apele Botezului, bucurie și izbăvire, Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție!”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Izvorul vieții și al nemuririi, Hristos Dumnezeuul nostru, ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt, la Fântâna Patriarhului Iacov, unde femeia samarineancă L-a întâlnit pe Domnul, pentru ca, pascal, prin doxologie și Euharistie, să prăznuim Duminica Samarinenței.

Atunci când Hristos S-a întâlnit cu Samarineanca la fântâna lui Iacov, unde, „fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână” (Ioan 4, 6), i-a zis: „Oricine bea din apa aceasta, va înseta iarăși. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi dau Eu se va face în El izvor de apă curgătoare spre viață veșnică. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez.” (Ioan 4, 13-15).

Tâlcuind aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Trebuie să știm că Mântuitorul numește apă Harul Duhului Sfânt. Dacă cineva se face părtaș acestui Har, atunci va izvorî înăuntrul lui darul dumnezeieștilor învățături, adică puterea învățăturii Sfintelor Scripturi. Acesta va putea cu ușurință să-i învețe pe cei care însetează după cuvântul ceresc al lui Dumnezeu. Aceștia au fost, în viața lor pământească, Sfinții Prooroci și Apostoli și urmașii lucrării lor apostolești”.

Tocmai de acest Har al Sfântului Duh s-a împărtășit Samarineanca, potrivit cuvântului Domnului: „apa pe care i-o voi dau Eu se va face în El izvor de apă curgătoare spre viață

veșnică” (Ioan 4, 14).

Trebuie menționat că Samarineanca nu era în măsură să înțeleagă înțelesul mai adânc. Cu toate acestea, Iisus i S-a descoperit, după cum mărturisește Sfântul Ioan Evanghelistul: „I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia Care Se cheamă Hristos. Când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel Ce vorbesc cu tine” (Ioan 4, 25-26). Într-adevăr, Hristos nu numai că i S-a dezvăluit pe El Însuși, dar a și învățat-o adevărul ascuns și în Vechiul Testament, potrivit căruia „Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4, 24).

Spunem aceasta pentru că, după cum afirmă Sfântul Chiril al Alexandriei, Hristos nu Se arată doar oamenilor neînvățați, precum Apostolii, care erau pescari, sau celor care nu cunosc și păcătuiesc din neștiință, precum femeia Samarineancă, ci și oamenilor ale căror suflete însetează după adevăr și înăuntru cărora s-a născut credința mai înainte de cunoașterea tainelor desăvârșite.

Cu alte cuvinte, Hristos „Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Timotei 2, 4), o cheamă pe Samarineancă, pentru a nu rămâne în credința ei simplă, începătoare, ci să avanseze la credința desăvârșită care duce la dumnezeire, adică luminarea în Duhul Sfânt, ceea ce s-a și întâmplat pentru că ea s-a arătat apoi întocmai cu Apostolii și muceniță pentru dragostea lui Hristos.

Dorința vie pentru credința desăvârșită o formulează foarte limpede Sfântul Ignatie Teoforul în epistola sa către romani: „Dragostea mea s-a răstignit și nu este în mine foc iubitor de materie, ci „apă vie” care îmi vorbește dinăuntru: Vino la Tatăl. Nu mă îndulcesc de mâncarea stricăcioasă, nici de plăcerile lumii acesteia. Pâinea lui Dumnezeu o voiesc care este Trupul lui Iisus Hristos Cel din sămânța lui David și vreau să beau Sângele Lui care este dragoste nestricăcioasă”.

Femeia Samarineancă, care mai târziu a fost numită de Hristos Fotini și care a primit și cununa muceniciei în timpul împăratului roman Neron, dănuiește acum în cer împreună cu toți Sfinții.

Sfânta Fotini nu a încetat a ne vesti închinarea corectă, cea în duh și adevăr, către Dumnezeu Tatăl (Cf. Ioan 4, 24), precum și viețuirea creștină în bună-credință și frică de Dumnezeu, adică în faptă și gândire.

Spunem aceasta pentru că „nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri” (Matei 7, 21), pune Domnul. Iisus îi ceartă pe cei ale căror cugete, dorințe și fapte sunt străine de voia lui Dumnezeu și spune, amintind cuvinte Proorocului Isaia: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine. Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor” (Matei 15, 8-9; Isaia 29, 13).

Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, femeia Samarineancă pe care o prăznuim astăzi constituie un exemplu de urmat în ceea ce privește interesul nostru pentru adevărurile credinței și tradiției noastre Ortodoxe și pentru slujirea corectă adusă lui Dumnezeu.

Închinându-ne, așadar, în Duh și adevăr Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel născut din Fecioara Născătoare de Dumnezeu, mulțumim cu pocăință și smerenie, și spunem, împreună cu imnograful: „Apă a vieții ești, a strigat Samarineanca lui Hristos. Deci, adapă-mă, Cuvinte, cu dumnezeiescul Tău har, pe mine cea totdeauna însetată, ca să nu mai fiu stăpânită de uscăciunea necunoștinței, Iisuse Doamne, ci să vestesc măririle Tale”. Amin. Hristos a înviat!

După încheierea Liturghiei, Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Iustin, a ferit masa în timpul căreia Preafericirea Sa a rostit acestea:

„Acestea zice Domnul către Samarineancă: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel Ce-ți zice ție: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat Ție să bei, ca să nu mai însetezi în veac”.

Excelența voastră, domnule Consul General al Greciei,

Stimate Președinte,

Preacuvioase Părinte Arhimandrit Iustin,

Cuvioși Părinți și Frați,

Să mulțumim Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel înviat din mormânt, Care ne-a învrednicim să prăznuim pascal Duminica Samarinenței în acest loc, la fântâna lui Iacov, unde Samarineanca a băut din apele duhovnicești ale darului lui Dumnezeu.

Acest dar al lui Dumnezeu este Duhul Sfânt Care alcătuiește și ține toată rânduiala Bisericii, adică Trupul lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Hristos. Amploarea acestui dar dumnezeiesc nu se poate exprima în cuvinte, după cum spune dumnezeiescul Pavel: „Iar lui Dumnezeu mulțumire pentru darul Său cel negrăit” (2 Corinteni 9, 15).

Noi, iubiții mei frați în Hristos, fiind mădulare ale cinstitudinii Trup al lui Hristos, ne împărtășim de Duhul Sfânt, adică de darul ceresc prin Sfântul Botez (Cf. Evrei 6, 4).

Acest dar ceresc îl deține Sfânta noastră Biserică care, de-a lungul veacurilor, dă mărturie despre iubirea nemăsurată și iubirea de oameni a lui Dumnezeu în lume, în general, și în regiunea noastră în mod special. Acest dar neprețuit al chemării noastre la Hristos și la Biserica Lui trebuie să-l recunoaștem mai ales în aceste zile, adică în vreme de dezordine și apostazie, ascultând îndemnurile fericitului Pavel: „Nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos,

Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre deplina Lui cunoaștere și să vă lumineze ochii inimii ca să pricepeți care este nădejdea la care v-a chemat, care este bogăția slavei moștenirii Lui în cei sfinți” (Efes. 1, 16-18).

O rugăm pe femeia Samarineancă pe care o prăznuim azi, care s-a arătat martor al iubirii lui Hristos, ca, împreună cu Sfântul Nou Mucenic Filumen Aghiotafitul, să mijlocească la Domnul Dumnezeu pentru noi toți și pentru pacea în Țara Sfântă și pentru izbăvirea de boala molipsitoare covid 19.

Hristos a înviat! La mulți ani!

Din partea Secretariatului General

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE ÎN ORAȘUL REINE

Duminică 10/23 mai 2021, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a săvârșit Divina Liturghie pentru sărbătoarea Duminicii Slăbănogului la Sfânta Biserică din orașul Reine, de lângă orașul Nazaret.

În această duminică, Biserica pomenește vindecarea de către Domnul a omului care suferea de paralizie de treizeci și opt de ani și nu avea „om, care să îl arunce în scăldătoare, când se tulbură apa” ... dar prin cuvântul Domnului, „și-a luat patul și umbla”(Ioan 5: 2-9).

Pentru acest eveniment festiv, după ce a vizitat mai întâi Mitropolia din Nazaret, Preafericirea Sa a oficiat Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică a Comunității din Reine, unde au co-liturghisit ÎPS Mitropoliți Isihie al Kapitoliei și Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Ieromonahi aghiotafiți, printre care egumenul Sfintei Mănăstiri a Schimbării la Față a Domnului de pe Tabor, Arhimandritul Hilarion, Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, Preotul Nectarie și Preotul Paroh al acestei Biserici, Părintele Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de corul bizantin al comunității.

La Chinonicul Sfintei Liturghii Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„La scăldătoarea oilor zăcea un om în neputință și, văzându-Te pe Tine, Doamne, striga: Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce într-însa; și până când merg eu, altul apucă înaintea mea și ia tămăduire, iar eu zac neputincios. Și îndată, milostivindu-Se Mântuitorul, a zis către Dânsul: Eu pentru tine M-am făcut om, pentru tine M-am îmbrăcat cu trup și tu zici: Om nu am! Ridică-ți patul tău și umblă! Toate Îți sunt Ție cu putință, Sfinte, toate Te ascultă, toate Ți se supun. Adu-Ți aminte de noi toți și ne miluiește, ca un iubitor de oameni”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Sfântului Duh, adică al Duhului Doctorului sufletelor și al trupurilor, al Domnului nostru Iisus Hristos, ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt din orașul Reine, pentru ca, cu bucurie pascală, să prăznuim minunea vindecării slăbănogului, care timp de treizeci și opt de ani a așteptat să se vindece de boala sa.

Taina dumnezeieștii Iconomii cea în Hristos a avut un singur scop, anume vindecarea, adică mântuirea sufletelor și

trupurilor noastre de boală, adică de păcat, așa cum lămurit spune imnograful: „Eu pentru tine M-am făcut om, pentru tine M-am îmbrăcat cu trup și tu zici: Om nu am!”

În pericopa evanghelică de astăzi a vindecării slăbănogului, distingem și admirăm puterea răbdării și a nădejdi. Omul care era bolnav de treizeci și opt de ani nu a fost copleșit de deznădejde pentru că primea putere și nădejde din credința sa în milostivul Dumnezeu. „Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu” (Luca 18, 27), spune Domnul. Spunem aceasta pentru că slăbănogul nu a fost vindecat de Îngerul care din vreme în vreme se cobora în scăldătoare și tulbura apa (Cf. Ioan 5, 4), ci de Stăpânul Îngerilor, Hristos, după cum subliniază Sfântul Ioan Gură de Aur: „Un înger se cobora în scăldătoare și tulbura apa și un singur om se vindeca. A coborât Stăpânul Îngerilor la Iordan și a tulburat apa și a vindecat întreaga lume”.

Potrivit Sfântului Chiril al Ierusalimului, prezența lui Hristos în mijlocul oamenilor este mântuitoare, adică vindecătoare. Să-l ascultăm pe Sfântul Părinte care spune: „Unde Se arată Iisus, acolo este mântuirea, căci, văzând un vameș stând la vamă, l-a făcut Apostol și Evanghelist; fiind îngropat împreună cu cei morți, i-a ridicat pe morți; orbilor le-a dăruit vederea și celor surzi auzul. Și la scăldători a mers, nu căutând locul, ci vindecând bolnavii”.

Dacă Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos, făcându-Se om și luând trup din curatele sângiuri ale pururea Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, S-a arătat în cer și pe pământ, acum, prin îngroparea de trei zile, prin pogorârea la iad și prin slăvita Înviere cea purtătoare de biruință, s-a arătat și în cele de sub pământ, după cum spune imnograful, Sfântul Ioan Damaschin: „Când Te-ai pogorât la moarte, Acela Ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul

nostru, slavă Ție!".

Învierea lui Hristos, iubiții mei frați, a vestit mutarea noastră de la moarte la viață, adică eliberarea din robia păcatului, după cum propovăduiește fericitul Pavel: „Căci legea Duhului vieții în Hristos Iisus m-a eliberat de legea păcatului și a morții” (Romani 8, 2).

Tâlcuind aceste cuvinte, Teodorit spune: „legea păcatului” înseamnă „stăpânirea păcatului”. Iar Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „numește lege a păcatului și a morții cugetul trupesc care ne duce la răutatea de tot felul”.

Potrivit Sfântului Chiril al Ierusalimului, Iisus l-a ales pe slăbănogul care zăcea pentru că „purta o povară mare de păcate și durerea îndelungată a bolii... nu numai trupește, ci și sufletește”. De aceea i-a spus: „Voiești să te faci sănătos?” (Ioan 5, 6). Și adaugă Sfântul Părinte Chiril: „Deoarece mântuirea vine din credință, de aceea slăbănogul a auzit întrebarea: «Vrei?», pentru ca voința să aducă lucrarea. Acest cuvânt al lui Iisus nu este precum al doctorilor trupești. Căci cei care vindecă bolile trupești nu pot spune: «Vrei să te faci sănătos?» Dar Iisus așteaptă voința, primește credința și dă fără să ceară plată”.

Faptul istoric, adică real, al vindecării slăbănogului a arătat puterea mai presus de fire a lui Hristos, Dumnezeu și Omul, pentru că a vindecat o boală fără leac, dar și iubirea Lui de oameni pentru că, după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „Pe cel vrednic de mila și binefacerea Lui, mai înainte de ceilalți l-a văzut Ocrotitorul iubitor de oameni, Hristos”.

Într-adevăr, slăbănogul a avut parte de mila și binefacerea lui Hristos pentru că a arătat „întoarcerea la Dumnezeu prin pocăință și credința în Domnul nostru Iisus Hristos” (Fapte 20, 21), potrivit propovăduirii Lui: „Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Marcu 1, 15). Cu alte cuvinte, pocăința este considerată reală atunci când este însoțită de credința în

Hristos înviat, ca Izbăvitor și Mântuitor al nostru, ca singura cale prin care suntem călăuziți fără abatere aproape de Dumnezeu. „Eu sunt Calea și Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine” (Ioan 14, 6).

Noi, iubiții mei frați, suntem chemați să înfruntăm feluritele încercări ale vieții, precum și bolile, avându-l drept pildă pe slăbănogul care „era bolnav de treizeci și opt de ani” (Ioan 5, 5).

Împreună cu imnograful să-L rugăm pe Doctorul sufletelor și al trupurilor: „Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice, precum odinioară ai ridicat pe slăbănogul; ca, mântuit fiind, să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase îndurate!”

Amin. Hristos a înviat!

După Sfânta Liturghie a urmat tratația și masa unde s-au rostit cuvântări. Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi și de voie S-a îngropat și a înviat din morți, ca să mântuiască toate. Aceștia să ne închinăm”.

Iubiți frați în Hristos,

Stimate domnule Președinte și stimați membri ai Epitropiei bisericești,

Mulțumim lui Dumnezeu în Treime Care ne-a învrednicit a prăznui astăzi împreună a patra Duminică după Paști, Sărbătoarea sărbătorilor, Învierea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos se repetă în marea Taină a dumnezeieștii Euharistii, adică a Sfintei

Liturghii, la care suntem chemați pentru a ne împărtăși cu Trupul și Sângele lui Hristos înviat.

Sfânta Biserică a lui Hristos și, mai ales, Biserica Ierusalimului a păzit de-a lungul secolelor „comoara cea bună” (2 Timotei 1, 14), adică credința și tradiția noastră răsăriteană, unitatea membrilor trupului Bisericii și identitatea elino-ortodoxă sau, mai bine zis, *Al intima*.

Și în acest an, a doua oară, prăznuim Paștele în mijlocul provocărilor și al împrejurărilor dureroase. Popoare și neamuri sunt încercate de teamă, nesiguranță și traume cauzate de pandemia de covid 19, dar și de focul ostilităților. Cu toate acestea lumina ipostatică și neînserată a Învierii lui Hristos strălucește pentru că „Iisus Hristos ieri și azi și în veci este același” (Evrei 13, 8), după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel. O mărturie nemincinoasă a acestui fapt este mormântul gol al Mântuitorului Hristos înviat, dar și Sfânta noastră Biserică, adică trupul viu al lui Hristos în lume, care păzește mormântul gol și este propovăduitorul înflăcărat al mesajului purtător de bucurie și nădejde: „Hristos a înviat!”

Tocmai acest mesaj „Hristos a înviat!” a picurat în inimile Creștinilor din Țara Sfântă puterea și curajul de a înfrunta moartea, catastrofa, presiunea, robia, teama și nesiguranța, ascultând mereu îndemnurile fericitului Pavel care spune: „Privegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă. Toate ale voastre cu dragoste să se facă” (1 Corinteni 16, 13-14).

Această împărtășire a dragostei în Hristos am arătat-o astăzi și noi, clerul și poporul, în cadrul Sfintei Liturghii, adică al dumnezeieștii Euharistii.

În final, vă încredințăm, iubiții mei frați, că Patriarhia Elino-ortodoxă a Ierusalimului constituie corabia duhovnicească și materială pe care a construit-o Domnul, iar

nu omul, spre mântuirea celor care locuiesc în ea. (Cf. Evrei 11, 7; 8, 2).

Hristos a înviat! Ani mulți și binecuvântați!”

Din partea Secretariatului General